Người Samari Nhân Hậu

(Cảm hứng: Lc. 10: 25-37)

CN 15 Thường Niên năm C Lm. Nguyễn Hùng Cường Nhip vừa phải Viễn Xứ 1. Đường về Giệ - ri - cô hoang vắng, chênh vênh, vực sâu. núi Môt người Sa - ma - ri nhân qua chanh lòng ái đi xót thương. lần con vô lánh tha nhân sơ khó 2. Nhiều tâm xa bao khăn. Nguyện Ngài cho tim con biết sống bao dung lòng luôn xót thương. Ngài xin cho biết mến yêu luât Lay con luôn pháp Chúa ban. mất Lay Ngài ban cho con đôi yêu thương đế không xét ai. Một thầy tư Một người thân сô bi cướp đánh cho mình đầy thương tích. Nhờ người săn gần lau khô băng bó vết thương chở về nơi quán. cô Chẳng màng chung quanh bao kẻ thân khổ sầu túng quẫn. Dòng đời trôi tình chăm lo ai sống bơ vơ cần sư Vì Lời Chúa giúp đỡ. Là yêu thương chan chứa vô biên trời biển lai láng. Môt tình yêu anh em con thấy ra ngay hình ảnh của Dù người đau Nhìn vào Chúa. tế bước qua, một thầy Lê - vi bước ngoảnh mặt qua, vô tâm bước còn chu sóc lắng lo, lai đáo thuốc men, rôi ngày hôm ... mãi cứ trôi, lòng người chai đá Chúa ơi! Tình đời như vôi mấy "Môt việc bác nhỏ phán thuở xưa: ái đã làm cho ... thôi rất thắm sâu, môt tình yêu rất lớn lao. là tình hy sinh hiến yếu thế ngoại kiều hay khách lãng đều là cô, du, anh ... 2. vôi đi vã. sau sẽ quay trở lai. dò tới? chính Ta nhân". ĐK: Ai là người thực ai ai đã trao sống. em có Cha trên trời. mang hành bác ái tình thương? Là người theo Chúa trái tim biết chanh lòng thương. Ai là người thực hành Lời Chúa truyền ban?

Ðó

là

người

thực

thi

lòng

thương

xót

người.